Sfinţii martiri Brâncoveni: “Vreau să mor creştin. Loveşte!”

Sfinţii mucenici Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache (16 august):

https://www.academia.edu/42889830/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Br%C3%A2ncoveni_Constantin_Vod%C4%83_cu_cei_patru_fii_ai_s%C4%83i_Constantin_%C5%9Etefan_Radu_Matei_%C5%9Fi_cu_sfetnicul_Ianache_16_august_

https://archive.org/details/sf.-muc.-brancoveni

***

Materiale despre Sfinţii mucenici Brâncoveni:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Br%C3%A2ncoveni

https://archive.org/details/@steaemy?query=+Br%C3%A2ncoveni+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Br%C3%A2ncoveni

&&&

Doamne, ce mare dar avem noi, ca români, în pilda Sfinţilor Brâncoveni! Cu adevărat, ctitoriile se pot nărui, cărţile se pot învechi şi îngălbeni, dar duhul mărturisitor, duhul muceniciei în veci nu piere, căci este Duhul Sfânt Însuşi lucrător în Sfinţi! Duhul acesta care s-a înveşnicit în cuvântul de mărtusirire, de El avem nevoie în aceste vremuri.

Redăm mai jos o scurtă dar foarte inspirată descriere a martiriului Sfinţilor Brâncoveni făcută de artistul Dan Puric la emisiunea 100% moderată de Robert Turcescu.

Să căutăm şi noi, alături de Dan Puric, să întipărim în inimile noastre acest gând de veşnicie, luând pilda copilului Matei Brâncoveanu ***„Eu pot să privesc Europa, SUA, lumea întreagă şi să zic aşa - Vreau să mor creştin. Loveşte! Asta este testamentul clar şi condiţia mântuirii noastre.“***

Dan Puric:

„…Atunci (martiriul Sfinţilor Brâncoveni) a fost un mega-show organizat de Ahmed Paşa, cu ambasadori din Rusia, din Imp. Habsburgic, din Marea Britanie etc, era, deci un show, cu surle şi trâmbiţe şi în mijloc, era un puşti de 12 ani, cu fraţii lui şi cu tatăl său, care în acea zi împlinea 60 de ani. Mergeau desculţi, cu capul gol, el, bătrânul fiind torturat de trei luni de zile. După acest „eveniment”, organizat de paşă pentru a îşi arăta muşchii în faţa puterilor europene, un jurnal francez, Gazette de France, a scris „un domnitor român a fost executat pentru că nu şi-a plătit datoriile”. Ei (puterile europene, n.n) nu aveau nici o treabă cu mărturia creştină (încă de pe atunci! - n.n).

(…) ***Bătrânul şi-a văzut copii decapitaţi. Şi, înainte de a începe decapitarea, le-a spus următorul lucru, pe care ar trebui poporul român să şi-l reamintească. Brâncoveanu a spus aşa: „Staţi tari. Nu luaţi seama la moarte. Priviţi la Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care atât a pătimit atâtea pentru noi şi ce viaţă de ocară a avut.” Din clipa aceea a început masacrul. Dar bătrânul le-a spus: „Staţi tari. Nu luaţi seama la moarte”.***

A fost un stop, la băiatul cel mic, Matei, căruia i-a fost frică. A fost, dacă vrei, tremuratul fiinţei sau dacă vreţi, acea nelinişte pe care a avut-o Însuşi Hristos când a spus „Tatăl Meu, de ce Mă laşi?“

Fiţi atenţi unde este frumuseţea creştină a crucificării româneşti! Copilul ăsta a avut un balans christic. Şi a spus - „nu pot, eu trec la islamism”. Şi atunci, tatăl lui, bătrânul, i-a spus: „Neam de neamul nostru nu s-a dezis (de credinţa ortodoxă n.mea). Dacă s-ar putea să mori de mii de ori pentru ea.” Şi, în clipa aceea s-a produs un scurt circuit, care a făcut coloana vertebrală a dăinuirii neamului nostru. Copilaşul s-a uitat la călău şi i-a zis aşa: „Vreau să mor creştin. Loveşte.”

Privindu-l pe Brâncoveanu, privindu-l pe Matei şi privindu-l şi pe împăratul Constantin - care a văzut, înaintea unei bătălii, semnul crucii pe cer, fiind scris: „***Prin aceasta vei izbândi***” - avem cele trei priviri ale neamului acesta. (**Staţi tari în credinţă. Nu luaţi seama la moarte!; Vreau să mor creştin. Loveşte!;** Prin acest semn (Crucea) vei izbândi - acestea sunt cele trei priviri mântuitoare, cele trei pilde sintetizate de artistul Dan Puric - n.n.).

Putem să îi scoatem pe aceşti martiri din fiinţa noastră? Putem să îi relativizăm şi pe aceştia? Adică, haide domne să ne luăm după Gazette de France! Eu nu pot să mă iau după Gazette de France! Eu mă iau după Brâncoveanu. Şi asta este foarte bine. Un copil pe mine mă întoarce. ***Acel copil, care este sfânt, Matei Brâncoveanu, a privit în ochi călăul şi a spus: „Vreau să fiu creştin. Loveşte!”***

Eu pot să privesc Europa, SUA, lumea întreagă şi să zic aşa - Vreau să mor creştin. Loveşte! Asta este testamentul clar şi condiţia (mântuirii noastre, n.n.).”

Reproducem mai jos şi un scurt fragment din viaţa sfinţilor pentru a avea şi tabloul mai exact al firului muceniciei lor:

"În Săptămâna Patimilor din anul 1714, în urma trădării unor boieri, care l-au clevetit că unelteşte împotriva turcilor, la Bucureşti a sosit o mulţime de ostaşi trimişi de sultanul Ahmed al III-lea, care l-au luat pe Constantin Vodă cu fiii şi ginerii săi şi l-au dus la Înalta Poartă, în jalea tuturor locuitorilor oraşului. Luându-şi rămas bun, Constantin a zis noului domnitor şi celor din apropierea lui: ***"Dacă aceste nenorociri sunt de la Dumnezeu pentru păcatele mele, facă-se voia Lui! Dacă sunt însă fructul răutăţii omeneşti, pentru pieirea mea, Dumnezeu să ierte pe duşmanii mei".***

(…)

Mărturisitorii lui Hristos au fost duşi pe străzile oraşului lui Constantin, îmbrăcaţi numai în cămăşi, desculţi, cu capetele descoperite şi legaţi în lanţuri, întocmai ca răufăcătorii. La locul de tăiere aştepta mulţime de popor, sultanul Ahmed al III-lea, vizirul său şi ambasadorii marilor puteri europene. Acolo mucenicii fiind puşi în genunchi, mult pătimitorul Constantin i-a îmbărbătat pe fiii săi: ***"Fiii mei, iată,***

toate avuţiile le-am pierdut. Să nu ne pierdem şi sufletele! Staţi tari, bărbăteşte, dragii mei şi nu băgaţi seama la moarte. Priviţi la Hristos, Mântuitorul nostru, câte a răbdat pentru noi şi cu ce moarte de ocară a murit! Credeţi tare în aceasta şi nu vă mişcaţi din credinţa ortodoxă pentru viaţa şi lumea aceasta! Aduceţi-vă aminte de Sfântul Pavel, ce zice: că nici sabie, nici îmbulzeală, nici moarte, nici alta orice nu-l va despărţi de Hristos; că nu sunt vrednice muncile şi nevoile acestea de aici spre mărirea ceea ce o va da Hristos. Acuma dară, o dulcii mei fii, cu sângele nostru să spălăm păcatele noastre”.

(…)

Deci au căzut capetele vistiernicului Ianache Văcărescu, apoi al fiului celui mare, Constantin, după aceea al lui Ştefan şi al lui Radu. Iar când a venit rândul copilului Mateiaş, care avea numai 12 ani şi călăul a ridicat sabia să-i taie capul, acesta s-a înspăimântat şi a strigat sultanului să-l ierte că se va face musulman. Atunci tatăl său, plin de bărbăţie, i-a zis: ***“Din sângele nostru n-a mai fost nimeni care să-şi piardă credinţa. Dacă este cu putinţă, să mori de o mie de ori, decât să-ţi lepezi credinţa strămoşească pentru a trăi câţiva ani mai mulţi pe pământ”. Atunci copilul s-a întărit şi întinzându-şi liniştit gâtul pe tăietor, a zis călăului:*** **“Vreau să mor creştin. Loveşte!”**

ȘTAȚI TARI,
BĂRBĂTEȘTE DRA-
GII MEI ȘI NU
BĂGAȚI SEAMA LA
MOARTE. PRIVIȚI
LA HRISTOS MÂN-
TUITORUL NOS-
TRU CÂTE A RĂB-
DAT PENTRU NOI
ȘI CU CE MOARTE
DE OCARĂ A MURIT.